

10. May. 1974

FAKTA

Dato:

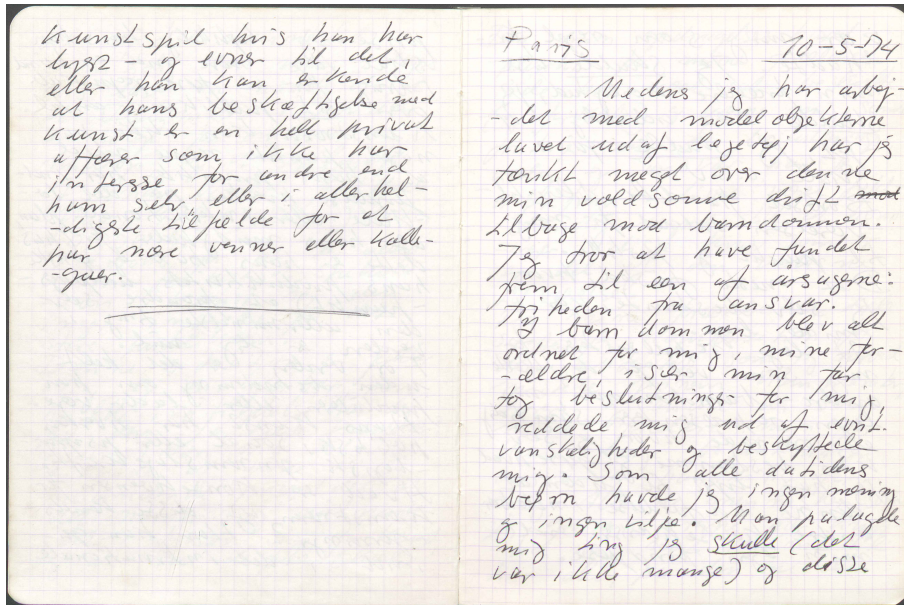
10. May. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 5-9

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

var mig som regel for-
-hadde. Jeg skulde vise
min færdige værdighed, jeg
skulde være ordentlig, det
-led jeg skulde gå i
skole o. s. v.
Bortset fra dette blev til-
-værelsen ordnet for mig
til punkt og prikke.
Det eneste fristed, hvor
jeg selv bestemte, var i
mine lege.
At lege rejsede sig for
mig som vel for de fleste
andre - nemlig om man
legen rejsede sig som tidlig
et om røde hvor jeg selv
kun bestemte og gøre hvad
jeg har lyst til uden at
den rejsede sig i midten
andre kvise kvise end
min egen færdighed.

Da min opdragelses hoved-
-punkt for mine forældre
sige har været at bestynde
(og forbræde) og være mig, som
fri tage mig fra beslutninger,
valg og ansvar har jeg
vilde frem i livet været fuld-
-stændig megen til et hono-
-rære del af den voldsomme
til værelse.
Da mine forældre var døde
sagde jeg kompendium for
den anden del som jeg havde
miskede gennem kompendium,
lovte og andre der som
mine forældre - min for
kun tage beslutninger,
ansvar og handling for
mig. Alle de men næster som
jeg gennem årene har krævet
- led mig mere i omkuld til
har alle, på den ene eller

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

anden mid de fængsel som
forældre - faderbrøder min.
- J. valgte altid i musik -
- i det samme når der var
mere voldsomme mere handle
- beslutninger dog for en
- jeg, hvor for de i al makt
- kendskab al tid ud rettede
de vandskellige og ubehagelige
- ting. Høje som de træder
- bare (eller blev drillet til
- at være) mere politiske end
-
- Når jeg derfor i min kunst
- så ofte har bygget på de
- men for den leg og dens
- verden for det udtryk for
- et af mine om at vende
- til bare (omend kun for
- et kort tid rum) til man
- svare heden - at blive fri
- fuge for at skulle have
- beslutninger. Selv for bety

undgår man ikke at skulle
vælge, tage beslutninger under
det kunstneriske arbejde, men
de har ikke så om sig griben
- de og ofte fulde i skæringer
- på den reale tilværelse.
- Der er en stadig tilstedevæ-
- rende kompromis i mit
- kunstneriske arbejde mellem
den totale frihed og kravet
om disiplin - konsekvens,
men jeg står på sin hukelse
i mellem de to ydre punkter
- for at jeg aldrig må til
den punkt hvor jeg bare
- er af den dens hell der
- ud hvor det bliver drevet
- bliver virkelighed - alvor.
- Det har været en af årsa-
- gerne til at jeg under arbej-
- det med leg og fjens objektivitet
- har været vild som prægel
- af et stykke som i det hele taget
- alene den landsoplysning at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det var meget i uover-
-del med guld ~~at~~ det
kræver af menneskelighed
og nostalgi.
Men det er ikke alene
børn der var i sig selv.
-nem lige tydeligt det er også
min far - repræsenterende
den der handler for mig.
Til gengæld for hende at
blive voksen - blive som
Freud udtrykker det min
egen far. Til hver sin tid
i det fælles skæbne min
far uventet og efterfølgende
i hjerte. Han der bliver og alle
vogne, anken er det en
vælgelse, en værdighed, alle
en kunstner i sig selv.
~~Men~~ i det der fælles tilfælde
Så er den aller vigtigste sandhed
til understøtte hos et andet
menneske gør ved hvem man

til min far.
Min idealisering af andre
kunstnere min voldsomme
opfattelse af hvad der
slår - kunstaktualiteterne -
min fremtid til at have
fortælleren - i de der - auten-
-teter - al dette er min
far.
Hvordan slår man sin
far i hjerte?
Det er let nok at sige
at det gør man ved at
blive voksen - blive sin
egen far - det er indlysn-
-de, men hvordan det er
ikke indlysende.
For - man er sig bevidst
at man hele tiden søger
sin far, i den re bevidst-
-hed med sig selv og forholdet
-som af at man ikke
er voksen, den re forholdelse
gør til slægtforholdet (sehr

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

had) over ikke at være
voksen, hvad der i sig selv
er usikkert og svært.
Begyndelsen med det for
siges med heldet at
er handle at man ikke
er voksen.
Man ønsker at være-bli
voksen, men i dette ønske
er forvaskelse af er-
kendelsen af at man
ikke er det, og man vil
derfor tilbringe til udgangs-
punkt som er at man
må konstatere (uden at
dramatisere) at man ikke
er voksen.

Paris

12-5-74.

Man producerer hver
dag til frokost for et million-
-hederne for at vide disse
produkt er meget bestemte.
Var man nu i en situation
hvor man slet ikke havde
ringeste mulighed for at
udstille produktionen ville
man så stadig producere
hver dag?
Jeg har jo oplevelse perioder
hvor mine udstillingsmød-
-heder i forhold til mig selv
mest var nul - og dog
producerede jeg med lige så
stor intensitet.
Om hvorvidt man har
mulighed for at udstille
eller ej kan altså ikke
være hvad der er grund-
laget for en produktion.
(Gaston Chausson udstillede